

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 21P/51/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112206931
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gizela Pavelová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7112206931.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou Mgr. Gizelou Pavelovou v právnej veci starostlivosti o Q. C.Á.K., N.. X.X.XXXX, bytom u otca, na návrh otca L.Š.P. C.Á.K., N.. X.X.XXXX, A. K. A. Č.. XXX, zastúpeného JUDr. Ondrejom Lučivjanským, advokátom AK, so sídlom Košice, Murgašova č. 3, za účasti matky T.Á.C. C.Á.K., N.. X.X.XXXX, A. K.Š.J., A.Ú.T. Č.. X, v konaní o určenie dlžného výživného takto

rozhodol:

Dlžné výživné zo strany matky pre Q. C.Á.K., N.. X.X.XXXX za obdobie od 13.3.2012 do 31.3.2015
n e u r č u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Otec oprávneného požiadal dňa 13.3.2012 súd o zverenie vtedy maloletého Q. do jeho osobnej starostlivosti a zo strany matky požadoval určiť pre dieťa výživné vo výške 70,- Eur mesačne.

Okresný súd Košice I svojim rozsudkom č. 21P/51/2012-53 zo dňa 6.3.2013 o jeho návrhu rozhodol tak, že určil pre Q. zo strany matky od 13.3.2012 do budúcnosti výživné vo výške 30,- Eur mesačne a dlžné výživné za obdobie od 13.3.2012 do 6.3.2013 vo výške 294,04 Eur s tým, že jej ho povolil splácať v 20,- eurových splátkach spolu s dlžným výživným až do zaplatenia. Návrh otca v časti zverenia dieťaťa do jeho starostlivosti zamietol, pretože Q. dovšil dňa 4.6.2012 plnoletosť.

Rozhodol tak na základe vykonaného dokazovania, z ktorého vyplynulo, že Q. bol spolu s jeho bratom V. v konaní o rozvod manželstva ich rodičov zverený rozsudkom Okresného súdu Košice I č. k. 14C/172/99-18 zo dňa 2.12.1999 do výchovy a opatery matke. Zo strany otca bolo pre Q. určené výživné vo výške 70,- Eur mesačne. Aj po rozvode manželstva s ich matkou sa však otec s deťmi pravidelne stretával a zaujímal sa o ich potreby. Q. sa k otcovi po nezhodách s matkou prisťahoval v januári 2012 a chcel u neho bývať a žiť aj v budúcnosti.

Súd zistil, že otec oprávneného pracoval ako stavebný technik vo firme B. J. a mal pracovný pomer uzavretý na dobu určitú. Z organizačných dôvodov dostal výpoveď k 1.2.2013. Jeho čistý priemerný mesačný zárobok bol v roku 2011 vo výške 650,- Eur; v roku 2012 vo výške 670,- Eur a v posledných dvoch mesiacoch roku 2012 už zarobil len 488,69 Eur a 526,99 Eur. Bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, podporu v nezamestnanosti poberal prvých šesť mesiacov vo výške asi 65% z predchádzajúceho príjmu. Nakoľko celý život robil v stavebníctve a začínalo sa letné obdobie, predpokladal, že prácu si nájde a bez príjmu nezostane.

Z výpovede Q. súd zistil, že u otca je od januára 2012 a otec zabezpečuje jeho potreby. V tom čase bol študentom tretieho ročníka na B.Š. B.Í.E. B. B.Í.F. N. K.É.S. L. Č.Í.B. X-X M. K.Š.J.. Otec mu zabezpečoval stravovanie, obliekanie a školské pomôcky a potreby, občas mu dával vreckové. Od matky dostal nejaké veci na oblečenie a takisto ho obdarovala aj na Vianoce.

Z výpovede Q. matky súd zistil, že neposielala otcovi 30,- Eur, ktoré mala určené súdom preto, že aj keď sa ich syn presťahoval k otcovi, vzhľadom k tomu, že študoval v Košiciach, dennodenne matku navštevoval. Niekedy prišiel len každý druhý deň a cez víkendy nechodil. Nikdy nerobila rozdiely medzi svojimi synmi a to ani v čase, keď sa starala o oboch. Aj keď Q. odišiel k otcovi, dostal u matky najesť, osprchoval sa u nej, vyprala mu veci a podobne. Občas mu dala aj nejaké vreckové. Tvrdila, že mesačne to stálo minimálne 30,- Eur a prosila syna, aby to vysvetlil aj svojmu otcovi, že mu nie je schopná ešte posielat ďalšie peniaze. Bola zamestnaná vo firme U., B..T..Y.. na S. Č.. XX M. K. ako predavačka v obchode na Q.Ž.N. C. M. K.Š.J., kde mala dohodnutú mesačnú mzdu vo výške 180,- Eur brutto. K výplate dostávala 120,80 Eur po odvodoch, platby štátu boli spolu 111,95 Eur. Starala sa o druhého syna V., ktorý je dvojčaťom Q. a študoval na X. N. C. L. Č.. XX vo 4. ročníku. Za byt, v ktorom bývala so synom, platila 250,- Eur mesačne a preto bola nútená hľadať si vo voľnom čase aj nejaké brigády. Hľadala si možnosť pracovať ako pokladnička v rôznych veľkých obchodných centrách a mesačne bola takto schopná zarobiť si ešte 280,- Eur. Spolu mala na potreby domácnosti a na výživné pre synov 400,- Eur mesačne, ak si nejakú brigádu zabezpečila.

Krajský súd v Košiciach svojim rozsudkom č. 8Co/17/2014-80 zo dňa 29.9.2014 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o určení výživného za obdobie od 13.3.2012 do budúcnosti potvrdil, v časti dlžného výživného a trov konania vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Nariadil súdu, aby opakovane účastníkov konania vypočul a zistil, ako za predmetné obdobie matka prispela na potreby syna Q..

Okresný súd vo veci nariadil pojednávanie a zistil, že Q. koncom júna 2014 ukončil štúdium na strednej priemyselnej škole a ďalej v štúdiu na vysokej škole nepokračuje. Od augusta 2014 je zamestnaný. Stále býva u svojho otca na adrese K. A. Č.. XXX. Potvrdil, že kým ešte študoval v Košiciach a mal po škole nejaké aktivity v meste, išiel k matke, kde ho vždy ponúkla obedom a takisto sa u nej aj osprchoval. Do K. A. je z Košíc 7 km, musel hospodáriť s každým eurom a nechcel mňať peniaze na cestovné. Veci si s bratom navzájom požičiavajú, majú rovnakú veľkosť a preto sa stávalo, že jeho veci sa vyprali u matky a bratove u otca a naopak. Mohlo sa stať, že matka mu raz do mesiaca dala 5,- Eur na nejaké aktivity, ale nebolo to pravidelne. Nedostával od nej vreckové každý týždeň. Nevie o tom, že by mu matka kupovala nejaké veci, ktoré by potreboval, či už do školy, alebo na oblečenie. Je pravdou, že na jeho sviatky a na Vianoce ho vždy obdarovala. Trval na tom, aby mu uhradila dlžné výživné za to obdobie, odkedy bolo určené až do polovice augusta/2014, kedy sa zamestnal.

Právny zástupca oprávneného oznámil súdu, že matka mala vlastný byt na A. L., ktorý predala. Po predaji každému zo svojich detí dala po 700,- Eur - 800,- Eur. Tieto peniaze poukázala aj na účet oprávneného. Keďže tieto peniaze rovnakým dielom dala všetkým súrodencom, oprávnený túto platbu nepovažuje za úhradu dlžného výživného.

Z výpovede otca oprávneného súd zistil, že v čase, keď sa staral o svojho syna a syn ešte nemal 18 rokov, od matky dlhodobo nedostával výživné. Matka začala platiť výživné na syna až potom, čo ju otec udal na políciu. Zaplatila mu spolu asi 130,- Eur. Pokiaľ otec vie, matka oprávnenému nič mimoriadne nekupovala. Vôbec nevie o tom, že by mu matka niečo dala, čo by sa mohlo započítať do dlžného výživného.

Z výpovede matky oprávneného súd zistil, že na výživu svojho syna posielala tak, ako jej určil súd, výživné vo výške 50,- Eur mesačne, čo pozostávalo z 30,- Eur bežného výživného a 20,- Eur dlžného výživného až do júna 2013. Ostala dlžná na výživnom od začiatku júla 2013 do konca júla 2014, čo je 12 mesiacov, sumu 600,- Eur.

Dňa 28.6.2013 mala vážny úraz, tri mesiace bola v nemocnici a SMS správami prosila bývalého manžela, aby pozhoval v nárokoch na výživné, že si to momentálne nemôže dovoliť platiť. Po skončení práceneschopnosti sa rozhodla predat svoj byt, pretože nemala žiaden príjem na to, aby dokázala vyrovnať svoje dlžoby, ktoré jej narástli za predchádzajúce obdobie. Poukázala na to, že sa od dvoch rokov veku svojich troch maloletých detí o ne sama starala, jej manžel prispieval na ich výživu sumou 30,- Eur. Bola dlžná za plyn, za elektrickú energiu, za nájomné a z tohto bludného kruhu sa nedokázala ináč dostať. Nebolo jej povinnosťou dať deťom z týchto peňazí, ale rozhodla sa tak, že im peniaze poslala. Najvyššiu sumu poslala Jakubovi, pretože u neho mala určené výživné.

Q. poslala prevodným príkazom sumu 800,- Eur; V. poslala 700,- Eur a P. poslala len 400,- Eur. Bolo to na jej zvážení, či vôbec deťom niečo pošle a v akej výške. Okrem toho v roku 2014 Jakubovi kúpila okuliare za 150,- Eur. Od marca 2013, kedy bol vyhlásený rozsudok, kde bola zaviazaná zaplatiť 30,- Eur a 20,- Eur, tak to riadne platila a navyše zaplatila 12.11.2014 aj sumu 134,- Eur, ktorá jej bola určená trestným rozkazom. Tieto peniaze poslala na adresu otca.

Matka oprávneného je od júla 2014 neustále práceneschopná. Od októbra 2014 má priznaný čiastočný invalidný dôchodok vo výške 127,- Eur, ktorý jej bol zvýšený od 1.1.2015 na sumu 130,- Eur. Dovtedy, kým jej nebol priznaný invalidný dôchodok, poberala nemocenské dávky vo výške 90,- Eur - 100,- Eur.

Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčí. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Zo zhodných prednesov účastníkov konania súd zistil, že matka si svoju vyživovaciu povinnosť plnila do konca júna 2013 vo výške, ako jej určil súd. Zaplatila tak na výživnom od 13.3.2012 do 30.6.2013 namiesto 468,35 Eur len 200,- Eur za 4 mesiace.

Od 1.7.2013 do 30.6.2014 mala zaplatiť na bežnom výživnom sumu 12 x 30,- Eur, čo je 360,- Eur. Na základe trestného rozkazu však uhradila navyše čiastku 134,- Eur a synovi kúpila okuliare v hodnote 150,- Eur.

Oprávnený sa domáhal dlžného výživného až do polovice augusta, kedy sa zamestnal. Ak by súd jeho žiadosti vyhovel, bolo by to navyše 45,- Eur, avšak súd zvážil, že oprávnený sa vzhľadom na ukončenie štúdia koncom mesiaca jún mohol zamestnať už v mesiaci júl 2014.

Ak z dôvodu neplatenia výživného za obdobie od 1.7.2013 do 30.6.2014 zostala dlžná sumou 627,65 Eur, po odpočítaní týchto platieb zostalo jej uhradiť 343,- Eur.

Napriek tomu však súd dlžné výživné neurčil, pretože tento dlh je nižší ako suma peňazí, ktorú dieťa od matky dostalo potom, ako predala svoj byt a na účet oprávneného poukázala čiastku 800,- Eur. Tvrdenia oprávneného a jeho právneho zástupcu o tom, že sumu 800,- Eur nie je možné zobrať do úvahy, pretože matka obdarovala aj ďalšie deti, voči ktorým nemala určenú vyživovaciu povinnosť sú nesprávne, pretože minimálne synovi, ktorý bol zverený do jej osobnej starostlivosti svoju vyživovaciu povinnosť plnila tak, že sa o neho osobne starala. Popri tom sa ochotne postarala aj o potreby syna Q., keď ju v jej byte v Košiciach navštevoval a počas dní školského vyučovania u nej aj obedoval.

Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu a ust. § 148 ods. 1 s prihliadnutím k ust. § 18 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 O.s.p.).